

[Holger Hansen.]

forslag er et udgangspunkt for en forhandling om vigtige sager, og den vil vi naturligvis gerne være med i.

Jeg er lidt skuffet over, at ministeren i forbindelse med vort forslag til folketingsbeslutning, hvis målsætning han i øvrigt omtalte med velvilje, siger nej til at forsøge en sammensmeltning imellem de bestående organer, vi har i øjeblikket, til det, vi har kaldt et lokaliseringsråd. Vi kan såmænd gerne give det en anden titel. Jeg sagde i min afslutning for et øjeblik siden, at det, der ligesom er det spændende ved landsplanlægningen, ved lokaliseringspolitikken, er, at skal vi løse problemerne i storbyerne, som de er dér, og i landdistrikterne, som de er dér, må det ske i sammenhæng. Det er ud fra den opfattelse, vi finder det hensigtsmæssigt, om administrationen af disse love, også egnsudviklingsloven, blev lagt samme sted.

Så vil jeg gerne sige til ministeren, at jeg tror, at hvis folketetinget skal have nogen mulighed for at fastlægge retningslinjer for, hvorledes disse direktiver skal være, som er hjemlet i § 4, og som jeg altså anerkender nok er nødvendige, må vi nedsætte et råd, hvori indgår også repræsentanter for erhvervslivet, for kommunerne, for amtskommunerne, som i allerhøjeste grad må være interesseret i den udvikling, der skal finde sted fremefter. Vi mener, at dette for folketetinget ville være en god mulighed for at få problemerne gennemarbejdet for at få kanaliseret de interesser, som jeg ikke tror kan kanaliseres ud fra almindelige offentlighedsregler om regionplanlægning; det kan nok kun blive ret så sporadisk. Men jeg finder altså, at det er en vigtig opgave at kanalisere erhvervslivets, arbejdsmarkedets parters, og kommunale organisationers opfattelse af en målsætning for landsplanlægningen til os i folketetinget, og det tror jeg kunne gøres igennem et lokaliseringsråd.

Boligministeren siger, at der er nogle, der mener, han ligesom ikke er gået langt nok, og jeg havde en fornemmelse af, at han også antydede, at det kunne udledes af min tale i første omgang. Men det mente jeg ikke, og det sagde jeg heller ikke. Jeg mener, at ministeren, som jeg har sagt det nu et par gange, skylder os en forklaring på, hvorledes

han i givet fald vil administrere denne lovgivning. Jeg mener, at ministeren på nogle områder nok er gået for mange gange rundt, når det drejer sig om regionplanlægningen, men det er jo ting, vi kan tale om i folketingets planlægningsudvalg, hvor vi med interesse vil følge denne sag.

Boligministeren (Helge Nielsen): Det er ikke mange bemærkninger, jeg har her i anden omgang.

Over for hr. Hans Toft undskylder jeg, at jeg har misforstået. Jeg indrømmer, at jeg forstod det sådan, at hr. Hans Toft ville have planlovsreformen allerede i denne samling, og det var det, jeg var rædselslagen ved tanken om. Men jeg kan love hr. Hans Toft, at der er et ganske nøje samspil mellem det, der er vores plan med planlovsreformen, og det, der sker her i lands- og regionsplanlovgivningen. Der er altså et samspil og en sammenhæng, så man kan ganske roligt vedtage dette lovforslag i denne samling uden at komme i vanskeligheder med den løbende planlægningslovgivning, som kommer i en senere samling. Men også det vil vi godt have lov til at redegøre for over for udvalget på et senere tidspunkt.

Hr. Hans Toft rejser spørgsmålet om forholdene i Norge. Jeg indrømmer, at jeg endnu ikke har haft tid til at læse bilaget, men hvis det er sådan i Norge, skulle det altså betyde, at de havde en bedre planlægning i Norge, end vi har her. Det hænger vel sammen med om lovgivningen har virket i Norge, det skal vel også med i vurderingen. Det skal jeg ikke gøre herfra, men det hænger vel sammen med det.

Jeg ved ikke, hvilket af de 9 stadier hr. Holger Hansen vil undvære. Jeg vil da bare sige, som jeg også har sagt det i al beskedenhed i fremsættelsen, at dette her er kommet til veje ved en forhandling med amter og kommuner. Jeg vil da ikke lægge skjul på, at det ikke har været alt for lette forhandlinger, men jeg har ment, at det var rigtigt i en så vigtig sag, der berørte amterne og kommunerne, at komme med et oplæg, som disse to grupper stort set kunne stå bagved. Hvis venstre ønsker sammen med den øvrige del af folketetinget at lave noget imod disse organisationer, skal man ikke afstå fra det, hvis man mener, det er rigtigt, det vil